

ROSA ET CRUX

Filosofiaa - Mystiikkaa - Tiedettä - Kulttuuria

Nro 2, marraskuu 2012, 15 vuosikerta

Ruusuristin Veljeskunta AMORCin jäsenlehti

Esitys Brasilian senaatille	4
Pentagrammi eli viisikanta	12
Inkarnaatioista	16
Jeesuksen syntymäpaikka ja tietäjät	19

© Copyright 2012

Ruusuristin Veljeskunta

AMORC-SUOMI

AMORC, PL 8, 33341 TAMPERE

Sähköposti: amorc@amorc.fi

Internet: www.amorc.fi

Kaikki oikeudet pidätetään

*Lehden artikkelit eivät välttämättä kuvaa Ruusuristin
Veljeskunta AMORCin kantaa, jolloin niistä vastaa kirjoittaja*

Mikä Ruusuristin Veljeskunta AMORC on?

Ruusuristin Veljeskunta on kansainvälinen ja yhteisö, johon kuuluu jäsenenä naisia ja miehiä lähes kaikista maista. Veljeskunta on kerännyt ja säilyttänyt vuosisatojen ajan vanhaa ja ajatonta viisautta. Veljeskunta ei ole uskonnollinen eikä poliittinen. Sen tehtävänä on välittää hallussaan olevaa viisautta. Päämääränä on, että jokainen oppii elämään tasapainossa itsessään olevien luovien ja rakentavien voimien kanssa niin omaksi parhaakseen kuin ihmiskunnankin hyväksi.

HALUATKO LISÄÄ TIETOJA?

Pyydän esitteemme osoitteella:

Ruusuristin Veljeskunta AMORC

PL 8, 33341 TAMPERE

soita iltaisin tai jätä viesti

050-561 1128

yhteys sähköpostitse:

amorc@amorc.fi

www.amorc.fi

TOIMITUKSESTA

“Kaikki asiat kuuluvat kokonaisuuteen, sinäkin olet kokonaisuudesta osa. Kun toteat sen ja hyväksyt täydellisesti, erkaantumista et enää koe milloinkaan. Enää et voi koskaan vetäytyä irralleen kokonaisuudesta, koska juuri tämä elävä käytännön toteutus antaa sille elämän voiman ja todellisuuden.

Ala jo elää ja toteuttaa käytännössä kaikkea sitä mitä olet oppinut, älä enää vaali niitä sisälläsi tyhjinä sanoina vailla todellisuus pohjaa. Siemenessä ei ole elämää ennen kuin se pannaan multa ja oikeisiin elinoloihin. Sielu ei voi kasvaa eikä laajeta eikä löytää itselleen ilmaisukanavaa, ellei sillä ole oikeaa elinympäristöä, jonka täyttävät rakkaus ja ymmärtämys. Noissa olosuhteissa alkaa tapahtua asioita, muutokset tulevat nopeasti. Vanha jää taakse, kun loistava uuden valo täyttää kaiken, tietoisuuden ja kasvu ja laajentuminen tapahtuvat esteittä.”

-Eileen Caddy

”Ei ole olemassa muureja, on vain siltoja,
ei ole olemassa suljettuja ovia,
on vain portteja”

Tommy Tabermann

Christian Bernard
Imperaattori

Esitys Brasilian senaatille

Hyvät naiset ja herrat,

Muinaisen ja Mystisen Ruusuristin Veljeskunnan nimissä, jota edustan Veljeskunnan kansainvälisenä presidenttinä ja imperaattorina, toivotan teidät tervetulleiksi ja tuon teille terveiset kaikkien maailman ruusuristiläisten puolesta.

Salliessanne minun puhua teille täällä senaatissa, olette osoittaneet avointa mieltä ja kiinnostusta planeettamme ja ihmiskunnan tulevaisuutta kohtaan. Olen hyvin kiitollinen minulle tänään osoittamastanne kunniaista ja onnellinen voidessani jakaa teidän kansanne ajatuksia paremmasta ja kestävämmästä tulevaisuudesta.

Te tiedätte, että ihminen on kaksinainen olento. Hänellä on fyysinen ruumis ja henkinen sielu. Sanotaan, että Jumala loi tämän olennon maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen. Tieteellisesti sekä vähemmän runollisin ilmaisuin voimme sanoa, että ihmiset koostuvat

maan materiaalisista aineksista ja heidän jokainen solunsa on muodostunut planeettamme elävistä ja revitalisoivista fyysisistä elementeistä. Niin monimutkaista, ihailtavaa ja ihmeellistä kuin ihmiskehon toiminta onkin vaikkapa rakenteeltaan ja liikkeittensä puolesta, se koostuu maanpäällisistä elementeistä ja voi olla olemassa muuttumattoman lain ansiosta.

Mitään elämää ei olisi olemassa ilman jumalallista essenssiä, jota on sekä tässä ihmiseksi nimitetyssä kokonaisuudessa sekä myös niissä yksilöllisissä elementeissä, joista kokonaisuus muodostuu. Jumalallinen essenssi on läsnä vedessä, mineraaleissa, kasvillisuudessa sekä kaikissa luonnon tiloissa. Tätä ei voida kieltää ja sen kieltäminen tarkoittaa elämän itsensä kieltämistä. Kun tämä elävä voima poistuu

ihmiskehosta, siitä tulee kuollutta ainesta. Lakiensa toteuttamiseksi Jumala tarvitsee eläviä olentoja ja siksi me tarvitsemme jumalallisen essenssin vitaalia voimaa, jotta fyysinen kehomme säilyisi hengissä. Kun ihmisen fyysinen kuori särkyy, estyy hänen sielunsa kyky kehittyä.

Mitä ihmiskunnasta tulee, jos tämä ylevä harmonia ja täydellinen yhteisyys särkyy? Totuus, joka koskee ihmisen fyysistä kehoa, koskee samalla tavalla maapalloamme. Muutamassa vuosikymmenessä olemme tuhonneet ympäristöämme ja ryöstäneet parhaita luonnonvarojamme. Niistä fyysisistä elementeistä, joihin edellä viittasin, on vaarassa tulla pelkkiä muistoja, jotka tallentuvat ajan suuriin arkistoihin. Kaikki elävät olennot elävöittäväällä jumalallisella voimalla ei ole enää turvapaikkaa, ei ainakaan tällä vahingoittuneella planeetallamme, jos jatkamme pahoja tekojamme.

Olemme selvästi kehittäneet elämäntapoja, jotka eivät ole asioiden alkuperäisen mallin mukaisia ja olemme hyvin nopeasti poikenneet harhaan kartoitetulta polulta. Olemme jatkaneet virheitämme ja koska emme ole pystyneet tiedostamaan tilannetta

huolimatta selvistä viesteistä, meille on annettu kauheita koetuksia ja tragedioita läksyiksi, joita emme ole ymmärtäneet eikä tunnistaneeet. Lakiem rikkomisellamme särkyy sopimuksemme luonnon kanssa, jolloin etäännyimme Jumalasta vähitellen ajan kuluessa.

Jos Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, se ei tapahtunut siksi, että ihminen voisi ottaa itselleen oikeuden ylittää tai muuttaa luonnon peruslakeja. Ihminen on eksynyt hyvältä polulta, auringon valosta, maan magnetismista, puhtaan veden hyvydestä ja kosmisen hyvästä säteilystä. Olemme leikkineet taikurin oppipoikaa ja pseudotieteentekijää. Uskomme voivamme hallita maailmaa ja muotoilla lait sopiviksi itsellemme, ei hyvää oloamme varten, ei säästääksemme, vaan hyötyäksemme siitä välittömästi ja ahnehtien. Olemme todella hauraita ja pieniä kun vastassamme on viisitoistametrinen aalto, joka murtaa särkymättömäksi uskotun rantavallin. Kuinka säällittäviä ovatkaan niin sanotut oppineet sopimuksineen ja diplomeineen; he eivät edes harkitse sitä, että atomivoimaloiden rakentaminen on vaarallista, etenkin maanjäristysalueilla. Voi, voi ja vielä kerran voi. . .Meitä ei edes

tulisi kutsua ihmisiksi, koska emme edes ansaitse tätä meille suotua pyhäkköä, tätä maaplaneettaa. Olemme jo monien vuosikymmenien ajan sanoneet, että kaikkien hyvää tahtoa tarkoittavien olentojen pitäisi yhdistyä ja työskennellä harmonisessa yhteistyössä planeettamme puolesta.

Kuitenkin ja esittämistäni kielteisistä planeettamme tilaa koskevista johtopäätöksistä huolimatta uskon, ettei ole liian myöhästä ja valo voi vielä voittaa pimeyden. Tämän vuoksi on tarpeen, että vastustavia ääniä nousisi siinä määrin, että johtajamme kuulisivat ne, mikäli näin on vielä mahdollista. Me kaikki voimme toimia tämän maapalloa ja ihmisrotua suojelevan työn agentteina. Luonnollisesti tiedän, että monet teistä ovat jo pitkään useilla aloilla ja eri tavoin työskennelleet ekologian piirissä. Kuitenkin on monia asiaan epäröiden suhtautuvia ja epäröinnin syynä saattaa olla heidän oma elämäntapansa, toisilla ammatti tai ettei asiaa ole tiedostettu tarpeeksi. Saatamme uskoa jotain professoria, joka vastoin omaatuntoaan korostaa jonkin lääkkeen tai rokotteen hyviä puolia tajuamatta, että niistä voi olla käyttäjälleen vahinkoa. Voisin luetella tuhansia esimerkkejä asioista, joi-

den meidän ei tulisi antaa vaikuttaa itseemme, mutta te olette riittävän tietoisia, koulutettuja ja älykkäitä ja tiedän, että olette ihmisiä, jotka ajattelevat ja päivittäin pohtivat sekä ihmiskunnan että maapallon tulevaisuutta.

Haluaisin tällä aivan yksinkertaisesti korostaa sitä, ettei teidän enää tarvitse empiä oman kantanne ilmaisemista, vaikka ihmiset teidän ulkopuolellanne olisivatkin kuuroja ajatuksillenne. Ruusuristolaisilla ekologia ja henkisyys kulkevat käsi kädessä, koska toista ei voi olla ilman toista. Juuri tästä syystä muistutin alussa ihmisen olevan kaksinainen olento. Kuten juuri sinun tulee tehdä työtä maapallomme terveyden ja sen asukkaiden puolesta, sinun tulee myös toivoa nousevasi korkeammalle hengen alueelle. Kohoa elämän rumuuden, kurjien ja julmien asioiden yläpuolelle ja käytä asioiden materiaalista puolta askelmina noustessasi korkeammalle ja muovatessasi omasta maailmastasi laajempi käsitys. Pidä katseesi kohdistettuna horisonttiin, elä elämäsi seisten ja polvistu vain kauheuden ja oikeamielisyyden sanktumissa. Tämä sanktum on sydämessä ja sitä Ruusuristin Veljekunta nimittää sielun katedraaliksi,

suureksi universaaliseksi sieluksi!
Siellä on myös Korkein Rauha.

Kehomme tulee toimia ihmisten maailmassa ja henkemme ja halukkuutemme tulee olla omamme ja toisten ihmisten palveluksessa. Mutta sielumme tulee olla jumalallisessa, josta se aina löytää pako paikan ja lohdutuksen. Kun suru, epäily ja masennus valtaavat meidät, jumalallinen äitimme rauhoittaa meitä. Nouskaamme kaikkien pelkojemme yläpuolelle ja käsittäkäämme Jumalan tietoisuus.

Olen tietoinen siitä, että antamieni neuvojen sanominen on paljon helpomaa kuin niiden toteuttaminen ja että pelkomme, ahdistuksemme ja monet vikamme ovat kuin jalkojemme alla olevia savikimpaleita, jotka pitävät meitä kiinni estäen nousemasta korkeampiin henkisiin sfääreihin. Kuitenkaan emme voi koskaan antaa periksi. Vaikka olisimme kadottaneet polkumme tässä olemassaolossa, emme saa menettää toivoamme. On olemassa muita elämiä, muita polkuja kulkea ja saavuttamamme kokemus palvelee ohjaten meitä ja valaisten tietämme.

Niin tapahtukoon, ihmiskunnan tuhoavasta hulluudesta huolimatta! Tämä on vetoomukseni henkisen ekologian puolesta ja haluan sanoa ruusuristiläisille jäsenille, että voitte olla ylpeitä siitä, että olette hyvän tahdon miehiä ja naisia!

Seuraavaksi haluaisin lukea otteen Ruusuristimanifestistä vuodelta 2001. Ruusuristin Veljeskunnan aiemmat kolme manifestiä ovat 1600-luvulta. Tämä vuoden 2001 manifesti sisältää erilaisia tärkeitä aiheita ja seuraavassa luen otteita kohdista, joissa käsitellään ihmiskunnan ja luonnon välistä suhdetta.

* * *

“Ihmisen toiminta luonnossa ei ole mielestämme koskaan ollut näin turmiollista. On varmaan jokaiselle selvää, että ihmisen toiminta aiheuttaa lisääntyvää ympäristön kulumista. Silti on myös aivan ilmeistä, että ihmisrodun eloonjääminen riippuu sen kyvystä kunnioittaa luonnon tasapainoa. Sivistyksen kehitys on synnyttänyt monia vaaroja esim. ruoan biologinen manipulointi, laaja-alainen saastuttavien aineiden käyttö, huonosti valvottu ydinjätteiden varastointi vain mainitaksemme suurimmat. Vastuu luonnon suojelusta ja

siten ihmiskunnan suojelusta kuuluu jokaiselle, kun se aikaisemmin koski vain asiantuntijoita. Lisäksi siitä on tullut maailmanlaajuinen huolenaihe. Tämä on erittäin tärkeää, sillä koko luonnon käsite on muuttunut ja olemme joutuneet toteamaan, että olemme osa luontoa. Emme enää voi puhua 'luonnosta sinänsä', koska luonto on sellainen kuin ihminen haluaa sen olevan.

Luonteenomaista nykyiselle ajallemme on energian suuri kulutus. Tämä ilmiö ei olisi sinänsä huoletuttavaa, jos se olisi viisaasti hoidettu. Huomaamme, että sellaisia luonnon polttoaineita kuten hiiltä, kaasua ja öljyä käytetään liikaa ja ne ehtyvät vähitellen. Toisiin energianlähteisiin, kuten ydinvoimaloihin liittyy vakavia ja vaikeasti hallittavia vaaroja. Viime aikoina on pyritty käymään keskusteluja tietynkaltaisista uhista, kuten kasvihuoneilmästä, aavikoitumisesta, metsien hävittämisestä, merien saastumisesta jne. Keskustelut eivät ole johtaneet vastaaviin toimenpiteisiin, sillä riittävän vahvaa tahtoa puuttuu. Paitsi että nämä ympäristöömme kohdistuvat loukkaukset asettavat

ihmiskunnan alttiiksi vakaville vaaroille, ne osoittavat myös kypsyyden puutetta niin yksilö- kuin yhteisötasolla. Joidenkin asiantuntijoiden väitteistä huolimatta olemme sitä mieltä, että nykyiset ilmastolliset häiriöt, kuten rajumyrskyt, tulvat jne. ovat seurausta vaurioista, joita ihmiset ovat liian pitkän aikaa aiheuttaneet planeetallemme.

Toinen merkittävä ongelma, mikä todella uhkaa meitä tulevaisuudessa, koskee aivan ilmeisesti vettä. Vesi on elämän ylläpidon ja kehityksen välttämätön elementti. Tavalla tai toisella jokainen elävä olento tarvitsee vettä. Ihmiset eivät ole poikkeus tästä laista, koska ihmisruumiista 70 % on vettä. Nykyään puhtaan veden saanti on rajoittunut noin yhdelle kuudesta maapallon asukkaasta. Veden puute voi koskea yhtä neljästä vajaan 50 vuoden aikana. Syynä on maailmanlaajuinen väkiluvun kasvu sekä jokien ja purojen saastuminen. Tänään huomattavimmat asiantuntijat ovat yhtä mieltä siitä, että 'valkoinen kulta' eikä enää 'musta kulta' tulee olemaan tämän vuosisadan suuri luonnonvara ja siihen saattaa liittyä monia erimie-

lisyksiä. Tämän ongelman maailmanlaajuinen tiedostaminen on välttämätöntä.

Ilman saastuminen tuo mukanaan suuria vaaroja elämälle yleensä ja erityisesti ihmisille. Teollisuus, lämmitys ja kuljetus vaikuttavat ilman laadun huononemiseen ja saastuttavat ilmakehää ja johtaa terveysriskien kasvuun. Kaupungit ovat eniten uhattuina ja riski lisääntyy laajenevan kaupungistumisen myötä. Tähän liittyen kaupunkien massiivinen kasvu tuo vaaran, joka voisi uhata yhteiskunnan tasapainoa. Yhdymme Platonin tuhat vuotta sitten kaupunkien kasvuun liittyen antamaan neuvoon: 'Kaupunki voi laajentua siihen pisteeseen saakka, missä se vielä säilyttää ykseytensä, mutta ei yhtään enempää'. Jättiläismäinen kasvu ei voi olla suotuisaa humanismille siinä merkityksessä kuin olemme sen määritelleet. Se aiheuttaa väijäämättä suurissa kaupungeissa eripuraisuutta ja saa aikaan kurjuutta ja turvattomuutta.

Uskomme, että ihmiskunnan ja maailmankaikkeuden välillä vallitsee riippuvuussuhde. Koska ihmi-

nen on maan lapsi ja maa maailmankaikkeuden lapsi, ihminen on maailmankaikkeuden lapsi. Ato- mit, jotka muodostavat ihmisen ruumiin, ovat lähtöisin luonnosta ja sisältyvät kosmokseen. Tämä sai eräät tähtitieteilijät sanomaan, että 'ihminen on tähtien lapsi'. Vaikka ihminen on kiitollisuudenvelassa maailmankaikkeudelle, voidaan todeta, että maailmankaikkeus on myös kiitollisuudenvelassa ihmiselle, ei tietenkään olemassaolonsa johdosta, vaan syystään olla olemassa. Itse asiassa mitä maailmankaikkeus olisi, elleivät ihmisen silmät voisi sitä tarkkailla tai ellei ihmisen tietoisuus voisi sitä pohdiskella ja ellei hänen sielunsa voisi heijastaa sitä? Maailmankaikkeus ja ihminen tarvitsevat toisiaan tietäkseen ja tunnistaakseen toisensa. Tämä muistuttaa meitä kuuluisasta sanonnasta: 'Tunne itsesi ja sinä tulet tuntemaan maailmankaikkeuden ja jumalat.'"

Tähänpäättyy päättyy ote Ruusuristimanifestista ja teitä jotka olette siitä kiinnostuneita, kehotan lukemaan sen kokonaan.

Haluaisin tuoda tässä esille hyvin tärkeän tapahtuman: *Rio+20, Kestävän kehityksen konferenssi* pidetään nyt kesäkuussa 2012 Rio de Janeirossa, Brasiliassa. Tänä vuonna Yhdistyneet Kansakunnat julkaisi mainittua konferenssia koskevan asiakirjan. Dokumentin toisen luvun nimi on *“Tulevaisuus, jota haluamme”* ja siinä arvioidaan kestävä kehityksen edistymistä ja planeettamme tilaa Rio de Janeirossa vuonna 1992 pidetyn konferenssin arvioihin verrattuna. Tätä konferenssia on pidetty virstanpylväänä ja viitteenä käsitellessä maailman ekologiaa ja kestävä kehitystä.

Lainaan otteen mainitusta asiakirjasta. Sen tekijät samalla kun he ilmaisevat mitä edistystä on tapahtunut kuluneiden 20 vuoden aikana, varoittavat meitä niistä aloista, jotka eivät ole edistyneet tai jotka ovat suorastaan taantuneet: *“Uudet tieteelliset todistusaineistot ovat tuoneet esiin niiden uhkien vakavuuden, jotka ovat kaatumassa päällemme. Uudet haasteet osoittavat, että on olemassa jatkuvia vaikeita ongelmia, jotka vaativat kiireellisiä vastauksia. Noin 1.4 miljardia ihmistä elää edelleen äärimmäisessä köyhyydessä ja kuudesosa maail-*

man väestöstä kärsii vakavasta ravinnonpuutteesta. Tätä tilannetta pahentavat kaikkialla vallitsevat uhat epidemioista ja pandemioista. Kestämätön kehitys uhkaa planeettamme rajallisia luonnonvarojaja ekojärjestelmää. Planeettamme ylläpitää seitsemää miljardia ihmistä ja tämän määrän odotetaan nousevan yhdeksään miljardiin vuoteen 2050 mennessä.”

Tämä varoitus, kuten varmaan huomasitte, on yhdenmukainen Ruusuristimanifestin ja erityisesti niiden otteiden kanssa, joita edellä luin.

Hyvät naiset ja herrat, tiedämme, ettei tilanne voi jatkua tällä tavalla. Ihmiskunta ei ole onnellinen, jos sen onni ja tyytyväisyys perustuu pelkästään ja yksinkertaisesti kulutukseen. Lisäksi kulutuksen myötä erilaisten tuotteiden ja menetelmien määrä kasvaa ja niiden aikaansaamiseksi vuorostaan tarvitaan yhä enemmän resursseja ja energiaa ja lisäksi ne tuottavat jätteitä, jotka vain pahentavat ympäristön saastumista. Tulevaisuudessa on aivan toivotonta jatkaa talouskehitystä mihin hintaan tahansa, koska seurauksena on metsien

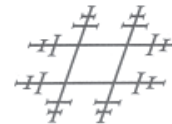
häviäminen, saastuminen ja liiallinen luonnonvarojen käyttäminen. Ei ole olemassa rauhaa niin kauan kuin 20% maailman väestöstä elää äärimmäisessä köyhyydessä ja lukematon määrä ihmisiä elää ylikansoitetuissa ja väkivaltaisissa kaupungeissa.

Julkaistessamme vuonna 2001 Ruusuristimanifestin, päämäärämme ja tarkoituksemme oli saada kaikki hyvän tahdon miehet ja naiset lähtemään ristiretkelle elämän suojelemiseksi, ei vain nykyisen elämämme, vaan myös meidän jälkeemme tulevien. Haluaisin tässä kehottaa ihmisiä taas kerran tekemään näin.

Konferenssilla, joka pidetään Brasiiliassa, maassa jolla on tärkeä päätöksentekoaasema maailman asioissa, on nyt ainutlaatuinen mahdollisuus koko maailmaa koskevaan lujaan ja määrätietoiseen tekoon, niin että voimme muuttaa käsityksemme sanoista 'kehitys' ja 'kasvu'. Kehitys ja kasvu luotiin ihmiskuntaa varten eikä päinvastoin. Vastuu tästä tehtävästä ei lankea pelkästään hallituksille. Tehtävän laajuuden vuoksi on pyrittävä pääsemään yhteistyösopimukseen hallitusten, liikeyritysten, yksityisten yritysten ja kansallisten liikkeiden kesken. Vain sen-

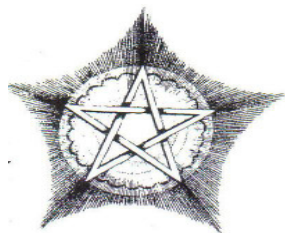
kaltainen liittoutuminen voi taistella tulevaisuutemme haasteiden puolesta. Joidenkin mielestä tämä on pelkkää yksinkertaista idealistien ja uneksijoiden utopiaa. Ei pidä paikkaansa! Muistettakoon, että hallitukset, yritykset ja yhdistykset koostuvat yksilöistä, ihmisistä, jotka ihmisenä kuuluvat planeettamme ainoaan ajattelevaan elämänmuotoon ja tämän vuoksi voivat muuttaa suunnan.

Hyvä naiset ja herrat! Kiitän, että kuuntelitte ja voin vakuuttaa, että Brasilian ruusuristolaiset sosiaalisesta, taloudellisesta ja ikävariaatiostaan riippumatta tekevät kaiken mahdollisen, olivatpa he missä tahansa ja mitä tietä kulkevatkin, niin ettei sanasta 'ekologia' tule utopiaa.

Pentagrammi eli viisikanta

Rafael Kyti FRC, GC

Kuva 1

Mystinen tähtitaivas

Kautta aikain on tähtitaivas kiehtonut ihmisten mielikuvitusta. Emme aina tule ajatelleeksi, että puolet elämästämme on yöaikaa. Suurimman osan yöstä olemme unen mailla ja niin jää kokonaisvaikutelmaksi jokapäiväiset toimmemme. Mutta on sitä valvottukin. Vuosituhansia on tähtitaivasta tutkittu. Tähtitiede on tieteistä vanhimpia, kenties vanhin. Yötaivaan liikkeiden säännönmukaisuus on ollut omiaan kehittämään matematiikkaa ja geometriaa. Mutta vasta sotien jälkeinen tekninen kehitys on mullistanut näkemyksemme avaruudesta. Tästä huolimatta kosmos on edelleen suuri

arvoitus. Jokainen ratkaisu on herättänyt moninkertaisen määrän uusia kysymyksiä.

Mutta jätetään nuo miljardit tähdet vaeltamaan ratojaan ja otetaan tähtien joukosta vain yksi. Sitä ei löydy lainkaan tähtitaivaalta vaan ainoastaan piirroksina, oman mielikuvituksemme tuotteena. Se on ikivanha, sillä se tunnettiin jo muinaisessa Egyptissä ja paljon sitä ennen. Ja kuitenkin se “löytyi” tähtitaivasta tutkittaessa. Tätä yhtä tähteä löytyy miljardeittain, piirroksina. Se sai kaikesti alkunsa siitä, että tuikkivaa tähteä on niin vaikeata piirtää näköiskuvana. Läntisessä kulttuurissa sille on annettu nimi Pentagrammi, suomeksi viisikanta eli viisisakarainen tähti. Nimen Pentagrammi antoi sille filosofi ja tähtitieteilijä Pythagoras (n. 570 - 500 eaa).

Pythagoras ja pentagrammi

Tarkastellaanpa hieman pentagrammin historiallista taustaa. Viisikanta yhdistetään tavallisesti Pythagoraan tutkimuksiin ja filosofiaan, mutta se on kuitenkin paljon vanhempaa perua. Pentagrammi löytyy mm. muinaisen Egyptin piirroksissa ja Luxorin vanhoissa hautaholveissa.

Faarao Pepi I:n hautaholvin katossa on pentagrammien täyttämä tähtitai-vas erittäin hyvin säilyneenä. Faaraon muumio tuijottaa tyhjin silmänaukoin taivaan kirjokantta. Mutta viisisakarainen tähti löytyy lähes kaikkien kansojen keskuudesta. Sen suosio johtunee siitä, että viisikanta on helppo piirtää nostamatta kynää kertaakaan paperista. Alkukantaiset heimot pitivät sitä maagisena merkinä. En lähde tässä tarkastelemaan näitä taikauskaisia käsityksiä.

Nykyaikana käytetään pentagrammia monissa täysin maallisissa yhteyksissä. Monien valtioiden lipuissa, kuten EU:n, USA:n, Kiinan, Turkin ja Marokon lipuista löytyy viisikanta. Edesmenneen Neuvostoliiton kaikissa julkisissa rakennuksissa ja kaikkialla muuallakin lähes joka paikassa löytyi punatähti. Kaupallisissa yhteyksissä sen näkee usein mainoksissa, Hollywood - filmeissä sekä showesitysten puvustoissa ja rekvisiitassa.

Mutta Pythagoraalle ja hänen oppilailleen pentagrammi oli pyhä symboli. Hän antoi tähden sakarille metafyyssisen selityksen. Ne symboloivat materian neljää ilmenemismuotoa: Maa, vesi, ilma ja tuli. Entä viides sakara? Ylin, ylös-

päin osoittava sakara tarkoitti aineetomuutta, kosmoksen henkistä puolta. Pythagoras nimitti sitä kvintessenssiksi, (quinta essentia = viides olemus). Pentagrammia nimettiin myös Pentalfaksi, koska tähtikuvion sakaroiden viisi kärkeä muodostavat A - kirjaimen. A ja O, Alfa ja Omega, alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen, syntymä ja kuolema.

Pythagoras opetti, että koko maailmankaikkeus rakentuu matemaattisista suhteista. Tämä soveltui jopa musiikkiin. Esim. oktaavin sävelten värähdysluvat ovat tarkoissa matemaattisissa suhteissa toisiinsa. "Koko universumissa vallitsee sfäärien harmonia", hän sanoi. Nykytiede pystyy mittaamaan sähkömagneettisessa spektrissä loputtoman määrän värähtelyjä, kuten radio-, tutka-, valo-, röntgen-, gamma- ja kosmisen säteilyn. Pythagoras oli periaatteessa oikeassa, vaikkei kaikki se mitä pystymme mittaamaan vaikuta harmonialta. Ruusuristiläisten ja vapaamuurarien käyttämä sanonta "Jumala geometrisoi" on pythagoralaista perua.

Pythagorasta pidetään myös numerologian isänä. Numero yksi oli

alun, ilmestyksen ja jumaluuden luku, 2 edusti kaksinaisuutta eli dualismia, 3 kolminaisuutta; luku 4 oli materian ja kosmoksen luku. Luku 4 tuo järjestyksen ja vakauden kaaokseen eli "ordo in chao" kuten järjestystä rakastavat muinaiset roomalaiset sanoivat.

Kuva 2

Sitten tulemme lukuun 5, jota pidetään elämän ja ihmisen lukuna. Vanhoissa kuvissa saatamme nähdä ihmisen muodostavan pentagrammin ikuisuuden ympyrän sisään käsivarret levitettyinä ja seisoen haara-asennossa (kts. kuva 2). Kuten jo mainittiin, viisikanta voidaan piirtää nostamatta kynää paperista. Kaikki risteävät kynänvedot tähtikuviossa leikkaavat toisensa kohdissa, jotka jakavat janat Kultaisen leikkauksen suhteissa! Kultaisen leikkauksen matemaattinen luku $\phi = 1,61803...$

Havainnollisesti ilmaisten luvun 8 suhde lukuun 5 on hyvin lähellä lukua ϕ . Kultainen leikkaus on yksi taiteen johtavista periaatteista antiikin ajoista meidän päiviimme asti.(1)

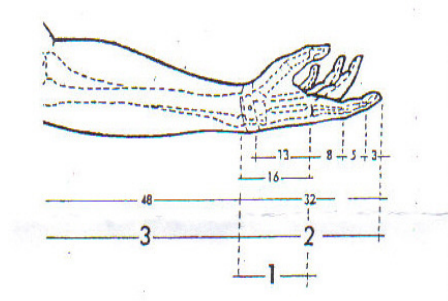

Kuva 3

Edellä sanotun perusteella voidaan hyvin ymmärtää, että pentagrammi oli pythagoralaiselle koulukunnalle ruumiillisen ja sielullisen harmonian pyhä symboli. Ihmisruumiin harmoninen rakenne (kts. kuva 3, Hermeksen pää) oli heille vakuutena ihmisen jumalallisesta alkuperästä. Niin ajattelivat vanhat kreikkalaiset. Antiikin ylittämättömän harmoninen kuvanveistotaide ja arkkitehtuuri ovat todisteina tästä.

Tuhat vuotta Pythagoraan jälkeen suoritti Leonardo da Vinci (1452 - 1519) yhteistyössä aikalaisensa Saksan suuren taidemaalarin Albrecht Dürerin (1471 - 1528) kanssa ih-

misruumiin anatomisia mittauksia. He pystyivät osoittamaan suuren matemaatikon Leonardo Fibonacci (n. 1175 - 1240) matemaattisiin kaavoihin tukeutuen, että ihmisen vartalo kauttaaltaan (kts. kuva 4. ihmisen käsivarresta) noudattaa melko tarkoin Kultaisen leikkauksen suhteita! Mittaukset vahvistivat pythagoralaisten näkemysten oikeellisuuden. Tässä meillä on todellinen “da Vinci koodi”.

Kuva 4

Kultainen leikkaus löytyy lukemattomin esimerkein sekä kasvi- että eläinkunnasta. Tuhannen taalan kysymys on, miksi luonto, elämä, suosii Kulusta leikkausta? Se kuuluu kosmisiin harmonian lakeihin siinä kuin symmetriakin.

Mutta lopuksi vielä Pentagrammiin. Sillä on kilpailija, Heksagrammi,

kuusisakarainen tähti, jota myös Salomonin sinetiksi tai Davidin kilveksi sanotaan. Silläkin on oma symboliikkansa. Se onkin oma juttunsa.

Kuvat:

1. Pentagrammi
2. Ihmisen pentagrammi. Leonardo da Vinci ja Albrecht Dürer.
3. Hermeksen pää.
4. Ihmisen käsivarsi. L. Fibonacci

Viite 1. **Kultainen leikkaus eli kultainen suhde** saadaan, kun jana jaetaan kahteen osaan niin, että lyhyemmän osan suhde pidempään osaan on sama kuin pidemmän osan suhde koko janaan. Kultainen suhde on tällöin pidemmän ja lyhyemmän jakaosan pituuksien suhde, noin $1 : 0,618$ tai $1,618 : 1$. Janan jakamista tällä tavoin sanotaan myös sen jakamiseksi *jatkuvassa suhteessa*.

Kultaista leikkausta tutkivat ensimmäisenä antiikin Kreikan matemaatikot huomattuaan, että suhde esiintyy useissa geometrisissa kuvioissa. Sillä on tärkeä rooli paitsi matematiikassa, estetiikassa, arkkitehtuurissa, taiteessa ja musiikissa.

Inkarnaatioista

Ruusuristiarkisto

Yleisesti luullaan, että jos esimerkiksi keisari Augustus olisi inkarnoitunut Pekka Peltosena, niin Pekan persoonallisuus, luonne ja ominaisuudet olisivat samat kuin keisari Augustuksella, paitsi että Pekka puukeutuu housuihin ja paitaan eikä toogaan eikä hän puhu latinaa, vaan suomen kieltä. Nämä ajatukset ovat pelkkää toiveajattelua. Eri inkarnaatioissa ei ole tarkoitus ottaa samaa persoonallisuutta useita kertoja. Meidän on oltava tietoisia siitä, että sielupersonallisuus reinkarnoituu saadakseen kokemusta, kasvaakseen ja kehittyäkseen siihen saakka kunnes jumalallinen on täyttänyt materian. Ulkoinen persoonallisuus ei synny uudelleen, vaan sielupersonallisuus. Ulkoinen persoona on vain muoto, johon sielupersonallisuus asettuu tässä elämässä saadakseen kokemuksia. Sielupersonallisuudella ymmärrämme sitä sielun osaa, joka vähitellen täydellistyy, sillä sielu itsessään on täydellinen.

Uudelleensyntymän kautta inkarnoitunut persoonallisuus haluaa

luoda itselleen toisen ulkoisen persoonan ja muita ominaisuuksia eli elämän, joka kuuluu toisella tavalla kuin aiemmassa elämässä. Voimme olettaa, että joku inkarnoituu runoilijana ja seuraavassa elämässä hän haluaisi omistautua runoudelle, ehkä vain kirjoittaaksen jotain, jota hän ei ehtinut edellisellä kerralla. Seuraavassa inkarnaatioissa hänestä ei ehkä tulekaan runoilijaa, vaan filosofi tai mystikko, joka pyrkii saavuttamaan ja ilmaisemaan korkeinta totuutta, koska myös tätä hän ei ole ehkä ehtinyt toteuttaa nykyisessä olemuksessaan. Mahdollisesti hän oli aiemmin sotilas, ehkä roomalainen sotapäällikkö, joka teki urotekoja. Uudessa inkarnaatioissaan hän voi kertoa näistä uroteoista runoillaan. Uudessa elämässään sieluolemus siis muovaa uudenlaisen luonteen, uuden persoonallisuuden ja pyrkii kehittymään inkarnaatioittensa pitkässä sarjassa monenlaisten maallisten tapahtumien kautta, jolloin se monimutkaistuu ja kerää kokemuksia. Toisinaan se pyrkii kehittämään tiettyä luonteenomaisista piirrettä. Joidenkin inkarnaatioiden aikana voimakkaat piirteet astuvat etualalle, jolloin muotoutuu hyvin monisäikeinen Leonardo da Vincin kaltainen persoonallisuus. Kuitenkin jos syntyneen yksilöllisyyden aiemmat

piirteet olisivatkin täydellisiä, niin tarkoituksena ei ole toistaa jotakin jo aiemmin loppuun asti vietyä, vaan tarkoituksena on antaa samalle kyvyille uusi muoto ja sulattaa se uuden olemusharmonian yhteyteen. Tästä ei tule aiemman toistamista. Joitakin ulkoisia, luonteenomaisia ominaisuuksia voi mahdollisesti tulla taas esiin, mutta muuntuneessa muodossa. Energiaa suunnataan toisiin suuntiin, jotta voidaan täydentää sitä mikä aiemmin ollut mahdollista. Muistamme, että ihmisluonnon evoluution taustalla on henkiolemus, joka kehittyi evoluution myötä. Sielu, joka irtoaa ruumistaan ja matkalla lepotilaan vapautuu myös mentaalista ja vitaalista kotelostaan piilottaa itseensä kokemustensa siemenen. Se ei tallenna fyysisiä tapahtumia eikä ominaisuuksia, vaan jotain olennaista, jota voidaan nimittää jumalalliseksi elementiksi.

On olemassa jotain jatkuvaa ja lisääntyvää, jumalallista kohden kasvavaa. Siksi ihminen ei tavallisesti muista aiempien elämien ulkoisia tapahtumia tai olosuhteita. Ne ovat kuitenkin olemassa alitajunnassa ja kätkössä tavallisesti tietoisuudelta. Soturin suuruuden jumalalliset piirteet, kuten uskollisuus ja jalomielisyys

tai filosofin tai runoilijan ylevän henkisyiden piirteet säilyvät. Nämä pyrkivät löytämään uuden ilmaisun uudessa persoonallisuudessa tai ne voivat osoittautua kohteiksi tai teoiksi, joiden tulee täydellistyä jumalallisella Jumalaa kohden suuntautuneessa elämässä. Tämä on reinkarnaation kulun ydin. On turha pyrkiä muistamaan aiemmista elämistä nimiä, tapahtumia tai ammatteja, jotka ovat periaatteeltaan ulkoisia seikkoja. Siitä ei tavallisesti ole mitään hyötyä. Sitä tekevät ihmiset ovat yleensä romanttisten kuvitelmiä vankeja. Muisto aiemmasta elämästä saattaa kuitenkin sukeltaa itsestään esiin ja usein ilman nimeä tai ulkoisia seikkoja. Tämä muisto voi viitata johonkin olennaiseen tässä ja nyt. Tällöin voi kysyä itseltään mitä sillä on tekemistä nykyisen elämän piirteille. Muu on toisarvoista. Jotta voitaisiin määritellä jonkin ihmisen menneitä henkilölistymiä, silloin tarvitaan hyvin suurta kokemusta, jota vain harvoilla on. Siksi on syytä omata riittävä itsetuntemusta erottaakseen sen mitä toivoo ja mitä todella oli. Vaarana on, että mielikuvitus juoksee liika.

Lopuksi muistettakoon, ettei ole mitenkään erityisen mystistä tai filoso-

fista nähdä jälleensyntymää ja uuden elämän olosuhteita palkitsemisena tai rangaistuksena. Se olisi aivan liian yksipuolinen tai yksinkertainen kuvitelma jumalallisesta oikeudenmukaisuudesta tai karman laista. Elämä täällä on evoluutiota. Sielupersonallisuus kypsyy kokemusten kautta. Jos siis koemme kärsimystä, niin sen läpi meidän on työskenteltävä, ei tuomiona virheistä, jotka tietä-

mättömyytemme vuoksi olivat väistämättömiä. Ihminen oppii ja kookaa kokemuksia. Vapatuksen laki, karma mahdollistaa tämän oppimistapahtuman. Täten reinkarnaation tai jälleensyntymän laki on osa itse-tuntemukseen johtavaa oppimistapahtumaa ja samalla uudelleen sitoutumista siihen yhteiseen alkuperään, josta kaikki oli lähtöisin ja jonne kaikki palaa.

Jeesuksen syntymäpaikka ja tietäjät

H. Spencer Lewis FRC, PHD

(The Mystical Life of Jesus, VI.)
Suom. N. K

Yleensä ei liene tunnettua, että on olemassa hyvin kiintoisa taru Pyhän Lapsen syntymäpaikasta ja että monta vuosisataa, vieläpä nykyaikanakin korkeimpien auktoriteettien kesken on väittelyn keskeisimpänä kohtana Jeesuksen syntymäpaikan tarkka määrittäminen.

Matteuksen evankeliumista tulemme siihen lopputulokseen, että Jeesus syntyi eräässä huoneessa, Betlehemissä. Evankeliumin sanat kuuluvat: ”Koska siis Jeesus syntynyt oli Betlehemissä Juudan maalla, kuningas Herodeksen aikana, katso, tietäjät tulivat idästä Jerusalemiin, ja sanoivat: ’Kussa on se syntynyt Juudalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä idässä, ja tulimme häntä kumartaen rukoilemaan...’ Ja he menivät huoneeseen, löysivät lapsen äitinsä Marian kanssa, maahan lankesivat ja rukoilivat häntä, ja avasivat tavaransa, ja lahjoittivat hänelle kultaa ja pyhää savua ja mirhamia.”

Tavallisissa kristillisissä Raamatuissa ei ole mitään kommentaarioita Matteuksen tiedotukseen, että Maria ja lapsi olivat huoneessa, ja tämä eroavaisuus syntymäpaikan suhteen sivuutetaan tavallisesti. Muistakaamme, että Luukkaan Evankeliumin kirjoittaja tarkkaan määrittelee, että lapsi oli syntynyt seimessä, seuraavin sanoin: ”Ja hän synnytti pojan, hänen esikoisensa, ja kapaloitsi hänet, ja pani seimeen, sillä heillä ollut sijaa majassa.”

Tulemme kohta selvittämään, mistä se yleinen käsitys johtui, että Jeesus syntyi seimessä. Asian laita on niin, että ensimmäisten kristittyjen aikana oli olemassa kolmaskin tulkinta syntymäpaikasta, joka perustui tietoihin, mitkä eivät tavallisesti ilmene nykypäivien kristillisissä kertomuksissa.

Huomaamme esim. että Eusebius, ensimmäinen kirkko-historioitsija, joka oli tärkeä tekijä Nikean kirkolliskokouksessa v. 327 jKr., jolloin kristillisen kirkon useimmista tärkeimmistä traditioista keskusteltiin ja päätettiin, toi esiin kysymyksen Jeesuksen syntymäpaikasta kokouksen päätettäväksi ja puheenvuoroissaan hän ei puhunut huoneesta eikä seimessä, mutta sen sijaan hän puhui luo-

lasta, jossa Jeesus oli syntynyt ja hän vetosi siihen tosiasiaan, että Konstantinuksen aikana oli rakennettu temppeli luolan kohdalle, jotta kristityt voisivat palvella Jumalaa siinä paikassa, jossa Vapahtaja oli syntynyt. Jaakobin, Jeesuksen veljen kirjoittamassa apokryfisessa evankeliumissa, jota sanotaan nimellä Protevangelion, huomaamme taas viitattavan luolaan seuraavin sanoin: ”Mutta äkkiä pilvi muuttui luolassa suureksi valoksi, jota ei heidän silmänsä kestäneet.”

Pyhän kristikirkon isistä, sen varhaisimpana aikana huomaamme, että Tertullianus (v. 200), Hieronymus (v. 375) ja muutkin sanoivat Jeesuksen syntyneen luolassa, ja kaikki veljet Palestiinassa pitivät tähän päivään asti luolaa heidän maassaan Kristuksen syntymäpaikkana.

Luemme myös Kanoni Farrarin sanat: ”On hyvin vanha traditio, että Kristuksen syntymäpaikka oli luola, ja tätä luolaa näytettiin hänen syntymäpaikkanaan jopa niinkin varhain kuin Justinus Marttyyrin aikana v. 150.”

Matteus olikin melkein oikeassa sanoessaan, että Jeesus oli syntynyt

huoneessa, sillä luola, jossa lapsi syntyi, oli enemmän kuin tyhjä kallioaukko eli aukio vuorensivussa. Rosenkreutzilaiset ja essealaiset lähdekirjat ovatkin sisältäneet vakuutuksen, että Marian ja Josefin lapsi oli syntynyt valtatie varrella sijaitsevassa luolassa lähellä Betlehemiä.

Essealaisilla oli erikoisia turvakoteja ja majataloja useissa kohdissa Palestiinassa, ja kolme niistä oli luolia. Tavallisesti sellaiset luolat olivat osaksi luonnonmukaisia ja osaksi rakennettu, ja tiedämme, että sellaiset luolat olivat hyvin tavallisia Palestiinassa ja sitä ympäröivissä maissa, sillä ”kristinuskon alkuaikoina oli turvallisempi ja parempi rakentaa luolia kuin suuria maanpäällisiä rakennuksia, kun sellaisten paikkojen oli määrä suojata, eristää ja turvata. Kyselevä Palestiinan matkailija aina hämmästyy tällaisten luolien suurta lukumäärää, ja monet niistä ovat kymmenen, jopa 20 huonetta käsittäviä, jotka huoneet ovat tavallista kokoa, vapaat kosteudesta, suojaten kuumalta ja kylmältä.

Essealaiset rakensivat luolansa isoiksi, sopiviin paikkoihin ja hyvin suojaan beduiinien ja muiden vaeltajakansojen huomiota ja hyök-

käyksiä välttääkseen. Sellaiset luolat sijoitettiin 20, jopa 60 jalkaa maan pinnan alle, ja niiden huoneisiin mentiin hyvin hakattuja kiviportaita myöten, jotka laskeutuivat laajassa kullmassa ja joita sisäänkäytävää suojelevien kallioiden sivuissa olevat aukot valaisivat hyvin. Muutamat huoneet oli huolellisesti hakattu kovaan kallioon, sitä vastoin toiset olivat osaksi luonnon muodostamia. Useimmissa tapauksissa kallioseinää peitti sementtikerros, joka oli taiteellisesti koristeltu ja maalattu. Katossa riippuvat, kallion onteloissa olevat öljylamput valaisivat huoneita, ja pienet aukot huoneiden välissä kohosivat ylöspäin toimien ilmanvaihtokanavina. Istuimia ja vuodepaikkoja oli hakattu vuorensiiniin tai oli niitä rakennettu kivistä huoneen keskelle eli päihin. Lähellä jokaista luolaa oli lähde, ja huoneet oli varustettu isoilla vesiastioilla. Lattiat oli tavallisesti tehty tasoitetuista kivistä laskemalla, ja vain yhdessä tai kahdessa pienemmässä varastohuoneeksi tai muuhun tarkoitukseen käytettävässä huoneessa oli tavallinen kivi permantona.

Nämä huoneet oli tavallisesti varustettu sopivilla paikoilla nukkumista, syöntiä, lepoa, virkistystä ja sairaiden

hoitoa varten. Kaikissa suhteissa nämä luolat oli kalustettu yhtä hyvin kuin maan päälle rakennetut, maasta, kivistä tai savesta tehdyt huoneet, ja luola-kotia tai -majataloa ei pidetty maan päällistä kotia ollenkaan halvempaan tai vaatimattomampana.

Joosef ja Maria menivätkin essealaisluolaan lähelle Betlehemiä lasta odottamaan. Joistakin vanhojen essealaisten ja rosenkreutzilaisten asiakirjojen kertomuksista käy selväksi, että essealaisnaisilla oli tapana mennä essealaisten majataloihin lapsiaan synnyttämään, sillä useat näistä oli sairaalan tapaan varustettu sairaita, loukkaantuneita ja puutteessa olevia varten, ja essealaisilla oli silloin tapana, kuten vielä nykyajankin juutalaisilla, pitää hyvää huolta äideistä ja helpottaa heidän oloaan. Voimmepa sanoa, että muutamat näistä vanhoista majataloista olivatkin ensimmäiset synnytyslaitokset, joiden mukaan nykypäivien hyvin varustetut laitokset eri osissa maailmaa ovat kehittyneet.

Kävin äskettäin essealaisluolassa lähellä Betlehemiä, tarkastelin huolellisesti sen kokoa, muotoa ja huoneiden järjestelyä, enkä voinut käsittää, miten kukaan niistä monista miljoo

lo. Vielä nytkin huoneet olivat tarpeeksi kuivat, lämpimät ja mukavat asumiseen. Ja on olemassa maan päälle rakennettuja, tavallisesti eläimille tarkoitettuja karkeita kivirakennuksia (jos niitä voi rakennuksiksi nimittääkään). On hyvin todennäköistä, ettei olisi käytetty niin paljon kustannuksia ja vaivannäköä, että olisi rakennettu eläimille talli luolaan.

Yhdessä niistä kuuluisista kirkolliskokouksista, joita ensimmäiset kirkkoisät pitivät, jolloin niin monesta opinkappaleesta, opetuksesta ja väittelynalaisesta perinnäistiedon pykälästä keskusteltiin ja ne lopullisesti vahvistettiin, päätettiin lopullisen äänestyksen jälkeen, että paras keino lopettaa kaikki väittely Jeesuksen

syntymäpaikasta, oli oikeudellisesti määrätä, että se suojapaikka, jossa hän oli syntynyt, oli ollut seimi. Tämä mielivaltainen päätös vahvisti asian ainiaaksi pyhän kirkon suhteen, ja vastoin niitä monia todistettavia alkulähteitä, jotka vieläkin ovat olemassa, on luultavaa, että taru Jeesuksen syntymisestä alhaisessa seimessä tulee vastakin sisältymään kristilliseen traditioon.

Toinenkin tärkeä kohta Pyhän Lapsen syntymäpaikan ja -tapahtuman yhteydessä ansaitsee mainitsemisen. Se koskee tietäjiä ja sitä palvontaa, jota he osoittivat Jeesus-lapselle. Kristillisen auktoritatiivisen käännöksen mukaan suuri tähti johti kolmea tietäjää matkallaan “idästä” siihen paikkaan, jossa lapsi oli syntynyt. Ja

he toivat mukanaan kultaa, pyhää savua ja mirhamia.

Kertomus tähdestä, joka ilmestyi taivaalle sinä määrättyinä ajankohtana, on aina ollut lumoava, ja kristillistä traditiota epäilevät tai skeptikot ovatkin pitäneet sitä mielikuvana, joka on liitetty kertomukseen tehdäkseen sen kuvaannolliseksi. Mutta jo kauan sitten tieteilijä-astronomit, jotka ovat tutkineet asiaa kuuluisten pyrstötähtien ja tähtien lailla liikkuvien taivaankappaleiden vaihteita kuvaavien karttojensa avulla, ovat tehneet sen havainnon, että Pyhän Lapsen syntymän aikana suuri taivaankappale liikkui suurella nopeudella juuri näiden maiden kohdalla. Tämä havainto, jonka monet tiedemiehet ovat todenneet vuosikausia sitten, on omiaan vahvistamaan kertomuksen symbolista, joka johti tietäjiä matkallaan, ja monet vanhat traditiot muista samanlaisista tapauksista todistavat, että Itämaiden tietäjät, astrologit, kaldealaiset ja mystikot kaikki uskoivat, että kun suuri pyrstötähti ilmaantui taivaalle ja liikkui halki avaruuden, merkitsi se, että samaan aikaan oli syntyvä suuri Avataara, joka tulisi olemaan Pelastaja eli Vapahtaja. Tämä usko oli niin hyvin perusteltu ja siihen kätkeytyi niin monta mystistä kohtaa,

että luulen kannattavan tässä kosketella vähän niitä asioita.

Toteamme, että Luukkaan Evankeliumin kirjoittaja ei puhu mitään tietäjistä, jotka olisivat tulleet “idästä”, mutta kertoo paimenista, jotka tulivat lasta kunnioittamaan, ja että nämä paimenet paimensivat yöllä karjaansa, jolloin Herran Enkeli ilmestyi heille sanoen: “Katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, sillä teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra Davidin kaupungista.”

Tämä Luukkaan Evankeliumin kertomus oli nähtävästi kirjoitettu selvittämään sitä vanhaa käsitystä, että kun suuren tähden nähtiin liikkuvan halki avaruuden, oli se Jumalan sanoma, että Vapahtaja oli syntynyt, ja Luukkaan Evankeliumin kirjoittaja muuntaa tämän aatteen Jumalan sanomaksi kedoilla oleville paimenille.

Jos tutkimme tämän uskon alkuperää, luemme vanhoissa essealaisista ja rosenkreutzilaisista asiakirjoista, että kun Krishna-niminen jumalainen lapsi syntyi, julisti sen taivaalla ilmestytvä suuri tähti, ja Krishnaa kunnioittavat ja palvoivat heti tietäjät, tuoden hänelle lahjoja. Vanhat asiakirjat ker-

toivat lahjojen olleen santelipuuta ja hyviä hajuja.

Buddhankin syntyessä suuri taivaallinen tähti ilmensi hänen jumalaisen alkuperänsä, ja viisaat taaskin kävivät hänen syntymäpaikallaan palvoen ja lahjoja tuoden. Konfutsen syntymän v. 55 eKr. ilmoitti myös suuri avaruuskien halki liikkuva tähti, jonka viisaat miehet huomasivat, ja tähden liikettä seuratessaan löysivätkin he lapsen syntymäpaikan, menneen hekin lasta palvomaan. Samoin tapamme kerrottavan Persian Vapahattajan Mithraksen, Sokrateen, Aeskulapion, Bakkhuksen, Romuluksen ja monen muun suhteen.

On muistettava, että Itämaiden mystikoiden ja tietäjien kesken oli astrologia hyvin pitkälle kehittynyt tiede ja että tästä tieteestä on kehittynyt nykypäivien astronomia. Ehkei ole tarpeellista, mutten voi olla tässä yhteydessä huomauttamatta, että vanha astrologian harjoittaminen eli taide oli korkeammalle kehittynyt kuin meidän päivinämmme, eikä se käsitelty niin vähäarvoisia seikkoja kuin onni tai onnettomuus, kuten nykypäivien astrologia, joka niin häpeällisesti loukkaa vanhaa ja arvossapidettyä mystistä tiedettä.

Raamatussa mainitut tietäjät eivät olleet astrologeja tai tavallisia filosofejia, jotka yhtä kaikki olisivat voineet olla paimenia vainiolla, tai tavallisia arki-ihmisiä, mutta he olivat Itämaan akatemioiden ja mysteeriokoulujen oppineita ohjaajia ja korkeita edustajia. Nimi magus (tietäjä) annettiin vain sille, joka mysteeriokoulussa oli saavuttanut hyvin korkean vihkimyksen, ja joka oli suorittanut kokeet taiteissa ja tieteissä ja oli kaikin puolin korkeasti kehittynyt mystikko. Kaikkien maiden kuninkaat, valtiomiehet ja oppineet käyttivät tietäjiä neuvonantajinaan ei ainoastaan astrologisissa ja astronomisissa kysymyksissä, mutta historian, lääketieteen, luonnonlakien, henkisten lakien ja satojen muiden aineiden suhteen, jotka vaativat syvää ajattelua ja tavatonta tietoa ymmärtääkseen ja selittääkseen niitä. He olivat oppineille suuria oraakkeleita. Heitä käytettiin myös oikeuksissa neuvonantajina ja monenlaisissa väittelytilaisuuksissa neuvostona, johon ylimpänä vedottiin.

Siihen aikaan pidettiin aivan luonnollisena, että muutamat näistä tietäjistä huomasivat symbolisen tähden ja ymmärsivät sen merkityksen. Mutta emme saa luulla, että he näkivät täh-

den vain muutamia tunteja ennen lapsen syntymistä ja että he kiireesti jättivät pyhäkkönsä tai toimipaikkansa matkustaakseen äkkiä maiden halki syntymäpaikalle. Käytettävimmät ovat pyhät asiakirjat todistavat, että kuten muissakin tapauksissa jolloin symbolinen tähti oli huomattu, tämän tähden liikunto oli huomattu jo kuu-kausia ennen kuin Pyhä Lapsi syntyi. Useampia viikkoja ennen lapsen syntymistä tähden liikunnot ja sen mahdollinen korkein loisto-aika oli kartoitettu tarkkaan ja huolellisesti. Ja ne, jotka Suuri Valkea Veljeskunta ja essealainen veljeskunta olivat valinneet edustajikseen matkustamaan syntymäpaikalle, olivat lähteneet matkalle Palestiinaan jo viikkoja ennen lapsen syntymähetkeä.

Nämä asiakirjat kertovat myös, että nämä tietäjät tiesivät, että Maria oli valittu Pyhän Lapsen äidiksi, tiesivät Marian ja Joosefin asuinpaikan ja senkin, että Marialle oli järjestetty oleskelu luolamajatalossa lähellä Betlehemiä. Asiakirjat kertovat myös, että Maria oli kolme päivää majatalossa odottaen tärkeää hetkeä. Tietäjät olivat myös Betlehemin tienoilla odottaen hetkeä. Ja kun tähti oli taivaalla korkeimmillaan alkaen sitten äkkiä laskeutua taivaan rantaa

kohti, tiesivät tietäjät hetken tulleen. Heillä oli silloin vain lyhyt matka majataloon odotettua lasta katsomaan. Paitsi kristillisissä kertomuksissa mainittuja lahjoja toivat he tervehdykset Suuren Valkean Veljeskunnan Ylimmiltä Virkailijoilta, kalliita vertauskuvallisia jalokiviä isälle ja äidille ja helminauhan tunnusmerkkeineen lapsen kaulalle, jotta hänet aina tunnettaisiin odotetuksi Jumalan pojaksi.

Käytyään virallisesti lapsen luona ja jätettyään muodollisesti lahjansa ja tervehdyksensä lähtivät tietäjät Karmel-vuorelle, jossa he tiedottivat syntymästä, jättäen viralliset määräykset Karmelin luostarin ja koulun johtajille lapsen hoidon ja kasvatuksen suhteen hänen varhaisimpina ja lapsuusvuosinaan. Täältä tietäjät matkustivat Egyptiin, jossa he antoivat matkaselostuksensa Veljeskunnan ylimmille papeille ja korkeille virkailijoille.

